

**СВЕТОЗАР МИЛЧЕВ,
АЛЕКСАНДЪР РИБАГИН
ХОМО САПИЕНС
КАРЦИНОМАТОЗИС**

chitanka.info

В началото беше идеята... Не, в началото беше материята. И материята създаде маймуната. Тя претърпя дълга еволюция, коренно промени своя живот. А животът ѝ никак не бе лек. Трябваше да се бори с него и да се приспособява. Беше ѝ трудно. Тези, които не можеха да се приспособят, умираха. Сега всичко беше свършило. Природата бе създала своето най-велико творение, своя най-голям противник — ХОМО САПИЕНС.

Зеленият бутон светна и професорът погледна към екрана. Там се появи лицето на неговия асистент.

— Какво става?

— Всичко е готово. След половин час започваме. Ще присъствувате ли лично?

— Да, разбира се. Благодаря за информацията.

Екранът угасна. „Да, техниката е свършена, но на кого е нужна сега“ — си помисли професорът. Погледът му попадна върху екрана на телевизника. „СТРАННО ПОВЕДЕНИЕ НА ЗЕМНОТО МАГНИТНО ПОЛЕ“, прочете професорът. Спомни си фраза, прочетена в някакъв стар учебник: „... всяка смяна на полюсите на земното магнитно поле се е съпътствувала с изчезването на дадени животински или растителни видове и бележела нов етап в развитието на човека“. Дали тази смяна няма да отбележи края на човешкия род? Положението на планетата беше трагично. Цялата техника и научната мисъл бе съсредоточена към една единствена цел — борбата срещу раковите заболявания. По данни от Центъра, на Земята бяха останали само няколко петна, незасегнати от вземащата катастрофални размери болест. Човечеството претърпяваше страшна и неочаквана катастрофа. Децата се изолираха в специални изкуствено поддържани центрове. За тях се полагаха особени грижи и въпреки всичко у някои от тях биваха откривани ракови клетки. Това навеждаше на мисълта, че болестта е наследствена, въпреки твърдението на някои учени от миналото за нейният ненаследствен характер.

Професорът отново разлисти изследванията на онези двама онколози, които някога научният свят беше нарекъл безумци.

— Имате посещение — обяви роботът портиер.

— Не нога да приема никого. Предстои Експериментът.

— Посетителят е от Центъра — настояваше роботът.

— Добре. Нека влезе.

Влезият беше дребен, с прошарени коси и стандартно облекло.

— Представител съм на Центъра и съм натоварен да проуча въпроса по Експеримента, присъствайки лично на него.

— Не зная дали ще Ви бъде интересно. Всъщност Експериментът е започнат отдавна, а днес ще получим само крайния резултат.

— Аз съм запознат отчасти с целта, но ако бъдете така добър...
— Професорът се усмихна.

— Виждате ли — започна той, — преди години двама учени се заеха с изкуственото отглеждане на ракови клетки.

— Но, нали и други учени отглеждаха ракови клетки — прекъсна го посетителят.

— Да, но при двамата случаят беше друг. Те не ги отглеждаха за да изпробват върху тях лекарства.

— А тогава с каква цел?

Професорът повдигна рамене.

— Това за нас остана тайна. Те оставиха единствено стимулатора „бета“, някакви неясни записки за мутация и тайнствеността на своето безследно изчезване.

— И все пак, каква е целта на Експеримента?

— Създаването на човек-рак!?!?

— Моля?...

— Да. Човек, изтъкан от ракови клетки.

— А нима това е възможно?

— Това ще покаже Експериментът.

— Извинете професоре, как стигнахте до идеята за този експеримент?

— Този експеримент може би не е нов. Струва ми се, че стимулаторът „бета“ не е измислен случайно — като на себе си промърмори професорът. — Всъщност аз стигнах до извода, че развитието на раковите клетки не може да бъде спряно. Оставаше единственият възможен изход — създаването на изкуствени ракови клетки, които да заменят нормалните. Но бавното развитие на раковите клетки неизбежно водеше до гибел на организма. Необходим беше стимулатор. Тогава се натъкнах на изследванията на онези двама учени, които светът беше отрекъл, а може би и унищожил. Те сигурно бяха прозряли истината много преди мен, но изглежда, че

техническите им средства не са им позволили да завършат успешно опитите си. Така че, в момента аз използвам открития от тях стимулатор съвместно с най-съвременна техника.

— И кой е опитната мишка? Доколкото се простира моята осведоменост, Експериментът се извършва върху човек.

— Нима в момента това има значение? Светът е направен пред гибел — избухна професорът.

— Все пак това е човек и по моему това е нехуманно.

— „Опитната мишка“ е лекар. Той сам пожела Експеримента да бъде извършен върху него. Впрочем за него това нямаше вече значение. Той беше безнадежден случай...

— Готово ли е всичко?

— Да.

... На таблото пред екрана светваха и изгасваха разноцветни лампички. Автоматичните система регистрираха импулсите от електродите и ги записваха на перфолената, Екраните на няколкото осцилографа светеха с бледа светлина. Те бяха разделени на две половини: в долните половини имаше изписани криви, а горните бяха празни.

— Записаните криви са на здрав, нормално функциониращ човешки организъм, а горе трябва да се изпишат кривите на изследвания в процеса на разконсервирането му и след него — обясни професорът на представителя от Центъра.

— Започнете разконсервирането.

— В резултат на Експеримента ние постигнахме победа над рака чрез самия рак. Ние създадохме, колкото и невероятно да е, човек, в основата на чийто строеж е раковата клетка. Неговите органи за сега функционират нормално. Имаме основание да смятаме, че така ще бъде и за в бъдеще, Разбира се, бъдещето е въпрос на проучвания, но все пак това е още една крачка напред в борбата на човечеството с природата. Ние сме пред прага да спасим хората от голямата катастрофа!

В залата избухнаха нестихващи ръкопляскания...

Професорът беше отново в кабинета си. На екрана на телевизора имаше заглавие „Земното магнитно поле смени своите полюси“.

„Магнитно поле, магнитно поле...“ — какво му напомняше това? В паметта му отново изплува фразата от стария учебник: „... всяка смяна на полюсите на земното магнитно поле се съпътствувала с изчезването на дадени животински или растителни видове и е бележела нов етап в развитието на човека“. Една мисъл проряза съзнанието на професора: „Значи «безумците», измислили някога «бета» стимулатора, нямаше да постигнат успех. Дали са съзнавали, че са се опитвали да изпреварят развитието на природата. Каква велика глупост беше целият Експеримент! Стимулаторът «бета», това е...“

Известно време след Експеримента всички информационни агенции съобщаваха за регистриране на хора с организъм, награден изцяло от ракови клетки.

Земното магнитно поле наистина беше сменило своите полюси. ХОМО САПИЕНС се превръщаше в ХОМО САПИЕНС КАРЦИНОМАТОЗИС!

Публикувано във вестник „Технически авангард“, брой 157/1978

г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.